

Nr 10.

Ankom till riksdagens kansli den 6 mars 1919 kl. $\frac{1}{2}$ 1 e. m.

Konstitutionsutskottets utlåtande i anledning av väckta motioner angående ändring av § 56 i förordningen om landsting, 5 § i förordningen angående grunderna och sättet för markegångsprisens bestämmande och § 12 i lagen angående dövtumundervisningen.

Närvarande: herrar Larsson i Västerås, Clason, Hellberg, Bellinder, Mannheimer,* K. J. Ekman, von Mentzer, von Zweigbergk, greve Alexander Hamilton, greve Henning Wachtmeister, Janson i Kungsör, Hallén,* Räf, Henrikson, Engberg, Hansson i Gårda,* Persson i Tofta, Runefors och Nilsson i Antnäs.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.

I inom första kammaren väckta, till konstitutionsutskottet hänvisade motioner, nr 8, 13 och 14 har herr *Fant* hemställt,

i motion nr 8,

att riksdagen måtte för sin del besluta följande ändrade lydelse av sista punkten av 56 § i förordningen om landsting den 21 mars 1862:

Revisorerna äga att beräkna reseersättning och *dagtraktamente* på sätt, som för landstingsmän i 24 § sagt är.

I motion nr 13,

att riksdagen måtte för sin del besluta sådan ändrad lydelse av 5 § i förordningen den 2 juni 1911 an-

Bihang till riksdagens protokoll 1919. 5 saml. 8 häft. (Nr 10.)

gående grunderna och sättet för markegångsprisens bestämmande, att deputerade äga att beräkna och erhålla reseersättning och dagtraktamente, på sätt för landstingsmän är stadgat.

I motion nr 14,

att riksdagen måtte för sin del antaga följande förslag till

L a g

om ändrad lydelse av § 12 i lag angående dövstumundervisningen den 31 maj 1889.

Härigenom förordnas, att § 12 i lag angående dövstumundervisningen skall erhålla följande ändrade lydelse:

§ 12.

Ledamöter av skolstyrelse och nämnd likasom revisorer äga att tillgodojuta, en var av den kommun, som honom utsett, resekostnadsersättning och dagtraktamente såsom för landstingsmän är stadgat.

Beträffande de skäl, motionären anfört till stöd för sina yrkanden, hänvisar utskottet till motionerna.

*Utskottets
yttrande.*

Enligt nu gällande bestämmelser äga de förtroendemän, motionerna avse, att åtnjuta reseersättning enligt samma grunder, som äro för landstingsmän, stadgade. Då genom lagen av den 6 juni 1912 även dagtraktamente tillerkändes de senare, gjordes icke någon motsvarande ändring i bestämmelserna för här berörda befattningshavare, till vilka fortfarande endast ersättning för resekostnad skulle utgå. Icke heller skedde detta, då genom beslut vid 1917 och 1918 års riksdagar förändringar vidtogos i ditills gällande bestämmelser rörande dagtraktamente för landstingsmän.

De motiv, som vid dessa tillfällen anfördes för ökad ersättning åt landstingsmän, hava utan tvivel tillämplighet även på nu ifrågavarande fall. De uppdrag, om vilka här är fråga, skilja sig emellertid i flera avseenden från landstingsmannauppdraget, varför det ej synes omedelbart givet, att de med hänsyn till ersättningsfrågor böra i allo likställas med detta. Ej heller synes det vara utrett, huruvida vid sidan av nu berörda förtroendemän icke

inom området för landstingens alltmer vidgade verksamhet måhända även andra förekomma, för vilka liknande åtgärder kunna vara av behovet påkallade. En utredning av båda dessa spörsmål synes därför av nöden, innan definitivt beslut fattas i frågan.

Frågan om ersättning i allmänhet åt kommunala förtroendemän är emellertid såsom bekant för närvarande föremål för prövning. I skrivelse den 19 mars 1918 har riksdagen nämligen hemställt, det Kungl. Maj:t ville verkställa utredning, huruvida och i vad mån, med bibehållande, såsom regel av gällande rättsgrundsats, att kommunala förtroendepuppdrag skola vara oavlönade, kommun må berättigas att till innehavare av dylika uppdrag under de begränsningar och villkor, som kunna finnas erforderliga, besluta ersättning, samt för riksdagen framlägga de förslag till ändringar i gällande kommunalförfattningar, vartill utredningen må kunna föranleda. Det synes utskottet självklart, att denna utredning måste upptaga frågan om dylika ersättningar i hela dess vidd, och att därvid även de av motionären berörda spörsmålen böra komma under övervägande.

Då så är förhållandet och då hithörande frågor synas böra i ett sammanhang upptagas till prövning och avgörande, får utskottet hemställa,

att herr *Fants* ifrågavarande motioner

- a) nr 8
- b) nr 13 och
- c) nr 14

icke måtte till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 6 mars 1919.

På utskottets vägnar:

VIKTOR LARSSON.